

Jezus verschijnt aan Johannes op Patmos

(Openbaring 1:9-20)

Vers 9: *“Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus Christus, was op het eiland genaamd Patmos, omwille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus.”*

De apostel was vanwege zijn predikingen over Jezus Christus, op bevel van de Romeinse keizer **Domitianus**, naar het eiland **Patmos** verbannen, een rotsachtig, boomloos eilandje in de **Egeïsche zee** gelegen, tegenover Efeze (Een afstand van zes uren per schip), dicht bij de westkust van Klei Azië. Toeristisch wordt nog de spelonk aangewezen, waarin de Apostel, die 98 jaar oud is geworden, zou gewoond hebben.

Vers 10a: *“Ik was in de geest op de dag van de Heer...”*

“*In de geest*” wil **niet** zeggen in een extase toestand, maar wel dat de zalving van de heilige Geest sterk op de apostel rustte, waardoor hij in diep ontzag en aanbidding met zijn Heer verbonden was.

Met de **“Dag van de Heer”** wordt bedoeld “de eerste dag van de week”. Voor een kind van God (vrijgemaakt van de wet) is er nu geen andere dag dan “de eerste dag van de week” (zie o.a. Marcus 16:9, Joh. 20:19), die speciaal aan Hem gewijd is. De eerste christengemeente in het boek van Handelingen gebruikte juist deze dag om samen te komen. Dit is de dag van Jezus opstanding en daarom de eerste dag van “de nieuwe schepping”. De Christen begint dus juist dáár waar de Jood eindigt, namelijk in de rust van God. Op die dag ondervond Johannes in een buitengewone mate de kracht van Gods Geest.

De openbaring van Jezus Christus plus de zeven brieven

Vers 10b-11: “...en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, die zei: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste en: Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven Gemeenten die in Asia zijn: naar Efeze, naar Smyrna, naar Pergamus, naar Thyatira, naar Sardis, naar Filadelfia en naar Laodicea.”

Dat boek moest dus de openbaring van de Here Jezus behelzen, plus de zeven brieven gericht aan de ZEVEN GEMEENTEN die hier met name genoemd worden.

Vers 12, 13: “En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaren. En te midden van de zeven kandelaren zag ik Iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel;...”

Johannes ontvangt in de geest een machtig visioen van de verheerlijkte, verrezen Here Jezus Christus (**Openbaring 1:11-17**) staande (dus één met hen) **tussen** zeven gouden kandelaren (volgens vs. 20 de zeven gemeenten). Het **getal 7** beduidt in de Bijbel altijd een volkomenheid. Zo wordt de Gemeente van Jezus Christus volmaakt geacht zijnde, één lichaam met haar Heer en Meester.

De **kandelaren** zijn van goud, d.w.z. Gods kinderen (gemeenten) zijn lichtdragers in deze wereld. In Zacharia 4:2 lezen we: “Hij zei tegen mij: Wat ziet u? Daarop zei ik:

Ik zie, en zie, een kandelaar, geheel van goud, met een olievaatje aan de bovenkant ervan en daarbovenop zeven bijbehorende lampen met telkens zeven toevoerbuisjes aan de lampen, die daarboven zitten.”

Wij zien hier ook een geheel gouden kandelaar,... het beeld van de Gemeente van de levende God en een oliekruikje is bovendien verbonden door zeven pijpen met de kandelaar en door deze pijpen vloeit de olie. Toen de profeet Zacharia geen antwoord

geven kon op de vraag, wat dat gezicht toch wel betekende, gaf de Here de volgende uitleg: *“Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden”* (Zach. 4:6).

Hiermee wilde de Heer zeggen dat bij de vervolmaking van de Gemeente geen menselijke kracht, noch menselijke eer of talent **enig aandeel** aan dat werk kan hebben! Enkel en alleen de heilige Geest kan dat werk voleindigen. De Heer werkt nu door Zijn Woord en Geest aan ons leven en straks zal Hij het werk voleindigen, op de dag dat Hij ons (als zijn bruid) roept. Dan zullen we in een ogenblik veranderd worden en Hem gelijkvormig zijn (1 Kor.15:50-52).

Het **lange** afhangende **gewaad** (**Openbaring 1:13**) toont aan, de **Hogepriesterlijk waardigheid** van Jezus. Wij vinden een schaduwbeeld van deze verschijning van de Heer in Leviticus 16:2-4, waar de Hogepriester van Israël, gekleed in zijn witte rok, binnentreedt in het allerheiligdom op de Grote Verzoendag. Wij hebben hier te maken met een profetie over de Here Jezus Christus die onze hemelse Hogepriester is. Met dat lange witte kleed van Zijn rechtvaardigmaking zal Hij Zijn Gemeente straks **ook bekleden** (vergelijk Openb. 7:9, 7:13-14, 19:8), terwijl de profeet Jesaja ook heeft gesproken van diezelfde gordel van Gerechtigheid en van Waarheid*.

* **De gouden gordel wijst op** Zijn koninklijke heerschappij. Lees daarvoor Jes.11:5. *“Want Gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen zijn, en de Waarheid de gordel om Zijn middel.”*

Vers 14a: *“...en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw,...”*
Hoofd en haren zijn wit, hetwelk wijzen op Zijn reinheid en volwassenheid. In Daniel 7:9 en 13 wordt ook de Zoon des mensen gezien en genoemd: *“Oude van*

Dagen". Op Jezus is deze benaming van toepassing. Hier is sprake van **volwassenheid**, van Eén, Die AL de kennis bezit en ALLE wijsheid!

Vers 14b: "...en Zijn ogen waren als een vuurvlam". **Zijn ogen, gelijk een vuurvlam**, kunnen het ware wezen van de mens doorgronden (**Openbaring 19:12**). Wij lezen in Daniel 10:6 "...ogen als vuurfakkels (of: vurige fakkels)." VUUR komt steeds voor als het beeld van oordeel, als het gaat om de zonden, niets kan verborgen blijven voor Zijn ogen.

Vers 15a: "en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven,..."

Zijn voeten als gloeiend koper vertreden **adders** en **schorpioenen** (d.w.z. satan en zijn demonen). "*Koper*" is het symbool van **GODS OORDEEL OVER DE ZONDE**. Jezus werd voor ons de als de koperen slang, verhoogt in de woestijn. Iedereen die in geloof opzag naar die slang zou niet sterven door het gif van de slang. (lees Joh.3:14)

Vers 15b: "...en Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren." **Zijn stem, als van vele wateren**, zal eens over het gehele heelal gehoord worden.

Scherp en doordringend is die stem tegen de hypocriet en Farizeeër (lees Matth. 23), maar ook **uitnodigend en vertroostend** voor elke vermoeide en terneergeslagen ziel: "*Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven... Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.*" (Matth. 11:28). Wanneer wij Openbaring 13:1 en 19:15 onderzoeken, komen wij tot de conclusie, dat er van WATEREN ook gesproken wordt in de zin van VOLKEREN en SCHAREN (d.i. grote menigten of mensenmassa's) en NATIËN en TONGEN. In de eindtijd richt deze stem zich in een machtige proclamatie tot ALLE natiën en dan luidt ze **gebiedend en terechtwijzend!** De tijd is nog maar erg kort en in geestelijke zin valt de duisternis reeds op deze aarde.

Vers 16a: "En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand..." De **zeven sterren** zijn de **voorgangers (oudsten of leiders) der gemeenten (vs. 20)**. Deze sterren worden door de Here zelf later aangeduid als de "engelen of boodschappers" van de zeven Gemeenten. Immers, iedere brief **opent** met een "*Schrijf aan de Engel van de Gemeente*" (zie Openbaring, hoofdstuk 2 en 3). Het woord "*engel*" betekent "*boodschapper*". In **Maleachi 3: 1** wordt o.a. **Johannes de**

Doper “engel” of “gezant” genoemd. Geruststellend is het, dat de Heer ze in Zijn hand bewaart, zodat hun doen en laten door Hem bestuurd wordt.

Let nu eens op de PLAATS, waar Jezus staat, Die de “zeven sterren in Zijn rechterhand” houdt. Hij staat **TE MIDDEN** van de “zeven gouden kandelaren” (zie Openb. 1:12-13), dat is: **TE MIDDEN VAN DE ZEVEN GEMEENTEN**. Dit is mede de Vervulling van Zijn belofte: “En zie, Ik ben met u al de dagen...” (Matth. 28:20).

Vers 16b: “...en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard;...” Het “**tweesnijdend zwaard**” is het **Woord Gods**. Dit zwaard is om de zonden a.h.w. weg te snijden. “Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard” zegt de apostel Paulus in Hebreeën 4:12.

Vers 16c: “...en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht.” Terecht vraagt men zich af, hoe het mogelijk is voor een mens om Jezus aangezicht te aanschouwen zonder te bezwijken. De apostel Johannes zou nooit de glans van de Goddelijke Majesteit hebben kunnen verdragen **zonder genade**, alleen daardoor werd het hem mogelijk gemaakt om Hem de gekruisigde Christus te zien. Dat geldt natuurlijk ook voor ons, want we zullen Hem ook zien op de dag van Zijn wederkomst. (1 Joh.3:2)

Vers 17a: “En toen ik Hem zag, viel ik als **dood** aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij...”

Deze zelfde ervaring hebben verschillende profeten gekend. Daniël en Ezechiël ervoeren het(zie Dan. 10:8-11 en Ezech. 1:28b-2:2). Hun levenskrachten verdween a.h.w. en ook zij vielen, bijna levenloos, ter aarde vanwege de glans van Zijn heiligheid...

In het geval van Johannes raakte de Here Jezus Zijn apostel gelukkig aan en deze aanraking was er één in de kracht van de dood en opstanding van Hem, “Die leeft tot in alle eeuwigheid...”.

Vers 17b-18: “...en (Hij) zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf.”

Jezus heeft de apostel willen duidelijk maken: “Ik ben de Overwinnaar, Ik heb door Mijn dood de duivel, die de macht van de dood had, te niet gedaan en Ik heb de sleutels van de dood en de hel. Bij Mij bent je veilig; jij en ook allen, die vanwege Mijn genade in hetzelfde geloof mogen staan treft geen oordeel meer, want dat oordeel heb **Ik** in Mijn eigen lichaam op het kruis gedragen.”

In **vers 18** lezen wij, dat de Heer de sleutels van het dodenrijk in de hand houdt. Daaruit blijkt, dat Christus persoonlijk Meester is over het dodenrijk en dus niet zal toestaan dat de doden de **Hades** (dodenrijk) verlaten. Men mag ook hieruit concluderen, dat het **spiritisme gewoon een leugen** is.

Zonder Gods toestemming zullen de menselijke geesten zich **niet** kunnen manifesteren aan de levenden. In de Bijbel komen wij enkele Bijbelgedeelten tegen waar wij zien dat de Here zelf toestond of bewerkte dat overledenen zich aan mensen vertonen. Eén daar van is Samuël (lees 1 Samuël 28:11-19) en een ander geval vind u in het Nieuwe Testament:

*“Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest. En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden, En de graven gingen open en **vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt**. En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad waar zij aan velen verschenen. De hoofdman en zij, die met hem Jezus bewaakten, zagen de aardbeving en wat er plaats had en zij werden zeer bevreesd en zeiden: Waarlijk dit was een Zoon Gods. **Mattheus 27:50-54***

De verdeling van het Bijbelboek

In **Openbaring 1:19** geeft de Heer Zijn dienstknecht Johannes deze opdracht: “Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt en hetgeen is en het hetgeen na dezen geschieden zal.”

De verdeling van het Boek in drie hoofd afdelingen komt dus van de Here Jezus Christus zelf:

1e. Hetgeen gij gezien hebt. Wat had Johannes gezien? In **Openbaring 1: 9-20** wordt de heerlijkheid beschreven van de gestorven en verrezen Christus.

2e. Hetgeen is. Namelijk hetgeen bestond in de dagen van Johannes, de zeven Aziatische gemeenten (**Openbaring 2 en 3**) welke een beeld vormen van de gehele Gemeente van Jezus Christus over de gehele aarde, vanaf haar ontstaan tot op de dag van haar opname.

3e. Hetgeen geschieden zal na dezen. Vanaf Openbaring 4 is de geschiedenis van de gemeente op aarde afgehandeld. Hetgeen in de laatste afdeling hierna beschreven wordt, is het **oordeelstijdperk** in zijn volle kracht. **De gemeente is dan reeds opgenomen en viert met Christus de bruiloft van het Lam.**

Openbaring 1:20 spreekt ons van het geheimenis der **zeven sterren** en **de zeven gouden kandelaren**. Let er goed op, dat het getal **7** het **volmaaktheidgetal**. herhaaldelijk in het Boek der Openbaring voorkomt.

De zeven sterren. De zeven sterren zijn dus de **door de Here God zelf aangestelde voorgangers**. Ze zijn de “sterren” in ‘s Heren rechterhand. Wat een troost dat de “sterren” (leiders, oudsten van Gemeenten) door Jezus’ hand worden geleid en door Hem ondersteund en worden vastgehouden.

De zeven kandelaren. De zeven kandelaren stellen de gehele gemeente voor van alle tijden, vanaf haar geboorte op de pinksterdag tot de wederkomst van Jezus als bruidegom. Zij is de “**lichtdraagster**” in de wereld, zoals een kandelaar een lichtdrager is, kan zij uit zichzelf geen licht geven.

Kort overzicht van de brieven aan de zeven gemeenten (Openbaring 2:1-7)

De zeven gemeenten		
Bijbelteksten	Naam v.d. gemeente	Geschiedkundige toepassing
Hfst. 2:1-7	Efeze	Eerste christen gemeente (tot 135 jaar n.Chr.)
Hfst. 2:8-11	Smyrna	Martelaren, christenvervolging (tot 321 n. Chr.)
Hfst. 2:12-17	Pérgamum	Staatskerk, Christendom geaccepteerd (321-538 n. Chr.)
Hfst. 2:18-29	Thyatira	Machtskerk, beheerst het dagelijks leven (538-1798 n. Chr.)
Hfst. 3:1-6	Sardes	Kerk na de Franse revolutie, traditie en vormendienst
Hfst. 3:7-13	Filadélfia	Gemeente die de wederkomst van Christus verwacht
Hfst. 3:14-22	Laodicéa	De allerlaatste oproep aan de lauwe gemeente